

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2020 roku

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Marcin Sosiński

Ławnicy: Tadeusz Michaluk

Bogdan Chmielak

Protokolant: Kacper Gąsiorowski

przy udziale Prokuratora bez udziału prokuratora

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2019 roku, 23 stycznia 2020 roku, 20 lutego 2020 roku, 12 marca 2020 roku i 15 kwietnia 2020 roku,

sprawy:

1. **A. E.** s. S. i M. z domu O., urodzonego w dniu (...) w O. (N.)

oskarżonego o to, że:

I. w bliżej nieustalonym okresie czasu do dnia 23 marca 2019 roku, działając wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, na terytorium (...) i we W. dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środka odurzającego w postaci kokainy wymienionego w grupie I- N załącznika nr 2 Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17 sierpnia 2018r (Dz. U. z 2018r. poz 1591) w łącznej ilości nie mniejszej niż 436,48 grama, co stanowi nie mniej niż 4365 porcji handlowych tej substancji o łącznej wartości nie mniej niż 152 768 zł w ten sposób, że połknął w celu przetransportowania nie mniej niż 44 kapsuły z zawartością tego środka, które następnie przewiózł samolotem rejsowym nr (...) na terytorium (...), gdzie został zatrzymany podczas kontroli przez funkcjonariuszy Straży Granicznej na lotnisku W.- S., **to jest o przestępstwo z art. 55 ust 3 w związku z art. 55 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii,**

II. w dniu 23 marca 2019 roku we W. i na terytorium (...), działając wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał znaczną ilość środka odurzającego w postaci kokainy, w łącznej ilości nie mniejszej niż 436,48 grama, co stanowi nie mniej niż 4365 porcji handlowych środka odurzającego w postaci kokainy wymienionego w grupie I- N załącznika nr 2 Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17 sierpnia 2018r. (Dz. U. z 2018r. poz 1591) o łącznej wartości nie mniej niż 152 768 zł, **to jest o przestępstwo z art. 62 ust 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.**

2. **M. E.**, syna K. i C. z domu (...), urodzonego w dniu (...) w O. (N.)

oskarżonego o to, że:

III. w bliżej nieustalonym okresie czasu do dnia 2 czerwca 2019 roku, działając wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, na terytorium (...) i we W. dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środka odurzającego w postaci kokainy, wymienionego w grupie I- N załącznika nr 2 Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17 sierpnia 2018r (Dz. U. z 2018r. poz 1591) w łącznej ilości nie mniejszej niż 752, 40 grama, co stanowi nie mniej niż 7524 porcji handlowych tego środka odurzającego o

łącznej wartości nie mniej niż 263368 zł polykając 76 kapsuł z zawartością tego środka oraz znacznej ilości środka odurzającego w postaci heroiny wymienionego w grupie I- N załącznika nr 2 wyżej wskazanego rozporządzenia w łącznej ilości nie mniejszej niż 248 grama, co stanowi nie mniej niż 2480 porcji handlowych tego środka odurzającego, o łącznej wartości nie mniej niż 62 000 zł polykając 25 kapsuł z zawartością tego środka odurzającego, w ten sposób, że połąkł w celu przetransportowania łącznie 101 kapsuł z zawartością tego środka odurzającego, które następnie przewiózł samolotem rejsowym nr (...) na terytorium (...), gdzie został zatrzymany podczas kontroli przez funkcjonariuszy Straży Granicznej na lotniku W.- S., **to jest o przestępstwo z art. 55 ust 3 w związku z art. 55 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii;**

IV. w dniu 2 czerwca 2019 roku we W. i na terytorium królestwa Hiszpanii, działając wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał znaczną ilość środka odurzającego w postaci kokainy, w łącznej ilości nie mniejszej niż 752, 40 grama, co stanowi nie mniej niż 7524 porcji handlowych tego środka odurzającego, wartości nie mniej niż 263 368 zł oraz znaczną ilość środka odurzającego w postaci heroiny, w łącznej ilości nie mniejszej niż 248 grama, co stanowi nie mniej niż 2480 porcji handlowych tego środka odurzającego o wartości nie mniej niż 62 000 zł: wymienionych w grupie I- N załącznika nr 2 Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17 sierpnia 2018r (Dz. U. z 2018r. poz 1591) o łącznej wartości 325 368 zł, **to jest o przestępstwo z art. 62 ust 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii.**

I. uznaje oskarżonego **A. E.** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku , uznając równocześnie , iż czyn opisany w pkt .II części wstępnej wyroku stanowi czyn współukarany tj. przestępstwa z art. 55 ust. 3 w zw. z art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę **3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności oraz karę grzywny w liczbie **200 (dwustu)** stawek dziennych, przyjmując, że wysokość jednej stawki wynosi **50 (pięćdziesiąt)** złotych ;

II. uznaje oskarżonego **M. E.** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku uznając równocześnie , iż czyn opisany w pkt IV części wstępnej wyroku stanowi czyn współukarany tj. przestępstwa z art. 55 ust. 3 w zw. z art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę **4 (czterech) lat** pozbawienia wolności oraz karę grzywny w liczbie **200 (dwustu)** stawek dziennych, przyjmując, że wysokość jednej stawki wynosi **50 (pięćdziesiąt)** złotych

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonym na poczet wymierzonej kary pozbawienia wolności, okres rzeczywistego pozbawienia wolności:

- **A. E.** okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 23 marca 2019 r., godz. 18:52 do dnia 28 kwietnia 2020 r.;

- **M. E.** okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 1 czerwca 2019 r., godz. 10:00 do dnia 28 kwietnia 2020 r.;

IV. na podstawie art. 70 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, orzeka przepadek dowodów rzeczowych wyszczególnionych w wykazach dowodów rzeczowych:

- pod numerem I/I/19 poz. 1 (k. 19),

- pod numerem II/580/19 pod poz. 1 (k. 53),

- pod numerem IV/582/19 poz. 1 (k. 107),

- pod numerem V/583/19 poz. 1 (k. 112),

- pod numerem VI/584/19 poz. 1 (k. 118),

- pod numerem VII/585/19 poz. 1 (k. 123),
- pod numerem XI/599/19 poz. 1 (k. 444),
- pod numerem XII/600/19 poz. 1 (k. 445),
- pod numerem XIII/601/19 poz. 1 (k. 446);

V. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. uznaje za zbędne dla postępowania i zwraca uprawnionemu A. I. E. zabezpieczony dowód rzeczowy ujęty w wykazie dowodów o numerze VIII/587/19 pod pozycją 1 (k. 147-147a);

VI. zarządza pozostawić w aktach sprawy dowód rzeczowy ujęty w wykazie dowodów o numerze XV/622/19 pod pozycją 1 (k. 707- 708);

VII. na podstawie § 17 ust. 1 pkt 2, § 17 ust. 2 pkt 5 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu w zw. z art. 29 Prawo o adwokaturze, zasądza od Skarbu Państwa na rzecz:

- adw. P. M. kwotę 1.380 zł (jeden tysiąc trzysta osiemdziesiąt złotych) podwyższoną o kwotę podatku od towarów i usług tj. kwotę 317,40 zł (trzysta siedemnaście złotych i czterdzieści groszy) tj. łącznie kwotę 1.697,40 zł (jeden tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt siedem złotych i czterdzieści groszy) brutto tytułem udzielonej oskarżonemu A. I. E. pomocy prawnej z urzędu,

- adw. K. T. kwotę 1.380 zł (jeden tysiąc trzysta osiemdziesiąt złotych) podwyższoną o kwotę podatku od towarów i usług tj. kwotę 317,40 zł (trzysta siedemnaście złotych i czterdzieści groszy) tj. łącznie kwotę 1.697,40 zł (jeden tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt siedem złotych i czterdzieści groszy) brutto tytułem udzielonej oskarżonemu M. E. pomocy prawnej z urzędu;

VIII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonych w całości od zapłaty kosztów sądowych ,
w tym od uiszczenia opłaty.

Tadeusz Michaluk Sędzia Marcin Sosiński Bogdan Chmielak

UZASADNIENIE

Formularz UK 1

Sygnatura akt

III K 304/19

Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.

1. **USTALENIE FAKTÓW**

1.1. **Fakty uznane za udowodnione**

Lp.

Oskarżony

Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)

1.1.1.

A. E.

I i II jako współkarany

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione

Dowód

Numer karty

1. W bliżej nieustalonym okresie na terytorium (...), oskarżony A. E. otrzymał środki odurzające w postaci kokainy od nieustalonej osoby w celu przetransportowania ich wewnątrz swojego organizmu, drogą powietrzną na terytorium (...).

2. Oskarżony w celu osiągnięcia korzyści majątkowej połknął nie mniej niż 44 kapsuły na terytorium (...) środka odurzającego w postaci kokainy (środek odurzający wymieniony w grupie I- N załącznika nr 2 Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17 sierpnia 2018 r.) w łącznej ilości nie mniejszej niż 436,48 grama (4365 porcji handlowych) o łącznej wartości nie mniejszej niż 152.768 zł.

3. A. E. wszedł do samolotu rejsowego nr (...) w M. i przetransportował drogą powietrzną środki odurzające wewnątrz organizmu do W..

4. W dniu 23 marca posiadał ww. substancje w postaci 44 kapsuł środka odurzającego, w swoim organizmie, które połknął tego dnia około godz. 10:00 w mieszkaniu osoby, która przekazała mu kapsuły z narkotykami.

5. Przyłot- (...) we W. w dniu 23 marca 2019 r.

6. Zatrzymanie przez funkcjonariuszy Straży Granicznej na lotnisku W.- S..

7. Przewiezienie oskarżonego do szpitala we W. przy ul. (...), następnie do szpitala przy ul. (...) we W. i ponownie do pierwotnego szpitala, gdzie oskarżony pozostał na obserwacji z uwagi na podejrzenie posiadania niebezpiecznych substancji wewnątrz organizmu.

8 . W dniu 24 marca 2019 r. w pomieszczeniu służbowym Straży Granicznej W.- S. oskarżony wydalil z organizmu ciała obce w postaci 22 kapsuł, a następnie w dniu 26 marca w szpitalu przy ul. (...) we W. kolejne 22 kapsuły, przy czym późniejsze badania wykazały, iż kapsuły zawierały substancję odurzającą w postaci kokainy.

częściowe wyjaśnienia A. E.

29-31, 73-77, 664-666, 786-787, 934v-935

zeznania R. P.

22-23, 973v-974v

zeznania A. G.

302-303, 974v-975

zeznania M. B.

402-415, 417-418, 975v

opinia biegłej z zakresu fizykochemii

709-711

dokumentacja medyczna z 4 (...) Szpitala (...) przy ul. (...) we W.

10

protokół oględzin miejsca- placówka Straży Granicznej W. S.

14-15

protokół ważenia dowodów rzeczowych

16, 87, 91

świadcstwo legalizacji ponownej wagi nieautomatycznej elektronicznej (...) 1,2/A2/C/2

17, 88, 92, 97

protokół użycia testera narkotykowego

18, 89, 93

protokół oględzin miejsca- szpital przy ul. (...) we W.

51

protokół oględzin miejsca- szpital- szpital przy ul. (...) we W., sala chorych nr 203

56, 57

dokumentacja medyczna (...) W. (...), ul. (...), W.

71-72

protokół ważenia dowodów rzeczowych

87

protokół przepakowywania dowodu rzeczowego

90, 94

opinia biegłego z zakresu informatyki wraz z płytą CD

621-663

opinia z zakresu informatyki

463-516

opinia biegłego z zakresu informatyki

463-516

opinia biegłego z zakresu informatyki wraz z nagraniem z monitoringu lotniska we W. z dnia 23 marca 2019 r.

148-287

1.1.2.

M. E.

III i IV jako współukarany

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione

Dowód

Numer karty

1. W bliżej nieustalonym okresie na terytorium (...) w M., oskarżony otrzymał środki odurzające w postaci kokainy i heroiny od nieustalonej osoby w celu przetransportowania ich wewnątrz swojego organizmu, drogą powietrzną z M. na terytorium (...).
2. Oskarżony w celu osiągnięcia korzyści majątkowej (dostał 320 euro by dostać się do W., miał zarobić 2.000 euro prócz zwrot kosztów podróży, które musiał ponieść osobiście), połknął nie mniej niż 101 kapsułek na terytorium (...) środka odurzającego w postaci kokainy (środek odurzający wymieniony w grupie I- N załącznika nr 2 Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17 sierpnia 2018 r.) w łącznej ilości nie mniejszej niż 752,40 grama (7524 porcji handlowych) o łącznej wartości nie mniejszej niż 263.368 zł.
3. Wsiadł do samolotu rejsowego nr (...) w M. i przetransportował drogą powietrzną środki odurzające wewnątrz organizmu do W..
4. W dniu 2 czerwca posiadał ww. substancje w postaci 101 kapsułek środków odurzających, w swoim organizmie.
5. Przyłot- (...) we W. w dniu 1 czerwca 2019 r.
6. Oskarżony, po wyjściu z hali przylotów udał się bezpośrednio do pierwszej kolejno zaparkowanej taksówki (...) i zamówił kurs do hostelu znajdującego się przy ul. (...) we W..
7. Zatrzymanie oskarżonego przez funkcjonariuszy Straży Granicznej (...).
8. Przewiezienie oskarżonego do pomieszczeń służbowych Straży Granicznej, a następnie do (...) Szpitala (...) przy ul. (...) we W., gdzie wykonano szereg badań, w tym topografii komputerowej, która potwierdziła znajdowanie się ciał obcych. Oskarżony wydalil z organizmu kapsuły w dniu 2 czerwca 2019 r. (kolejno 37, 34 i następnie 30 kapsułek środków odurzających), przy czym późniejsze badania wykazały, że są to substancje odurzające w postaci kokainy i heroiny.

częściowe wyjaśnienia M. E.

397-399, 453-454, 584-585, 798-800, 935v-937

zeznania R. P.

390- 391, 973v-974v

zeznania R. S.

376-377, 975

zeznania Ł. D.

547v, 975v

opinia biegłej z zakresu fizykochemii

778-780

opinia z zakresu informatyki

569-581

protokół ważenia dowodów rzeczowych

436, 438, 440

świadcstwo legalizacji ponownej wagi nieautomatycznej elektronicznej (...) 1,2/A2/C/2

437, 439, 441

protokół użycia testera narkotykowego

383, 393, 425, 428

protokół oględzin miejsca ujawnienia narkotyków- szpital przy ul. (...) we W.

392, 424, 426

dokumentacja medyczna

452, 525

opinia biegłego z zakresu informatyki

569-581

opinia biegłego z zakresu informatyki wraz z płytą CD

721- 761

1.2. **Fakty uznane za nieudowodnione**

Lp.

Oskarżony

Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)

1.2.1.

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione

Dowód

Numer karty

2. **OCena DOWOdów**

2.1. **Dowody będące podstawą ustalenia faktów**

Lp. faktu z pkt 1.1

Dowód

Zwięźle o powodach uznania dowodu

1.1.1

częściowe wyjaśnienia A. E.

Wyjaśnienia choć są spójne zasługują na wiarę jedynie w części. Mianowicie w zakresie, w jakim mają oparcie w zgromadzonym materiale dowodowym, uznanym przez Sąd za wiarygodny. Sąd uznaje za wiarygodne wyjaśnienia odnośnie przyznawania się do winy przez oskarżonego, w tym do połknięcia kapsuł z kokainą. Sąd daje wiarę także w zakresie świadomości oskarżonego o zawartości kapsuł oraz jego motywacji, czyli podjęciu się przestępczego działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowych.

zeznania A. G.

Zeznania A. G. zasługują na przyznanie waloru wiarygodności. Zeznania są spójne, znajdujące odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym. Nadto świadek nie miał powodów, by składać fałszywe zeznania. Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania zeznań świadka.

zeznania M. B.

Zeznania M. B. zasługują na wiarę. Świadek, trudniący się działalnością przewozową szczegółowo opisał okoliczności kontaktu poprzez aplikację (...) i W. z oskarżonym A. E. w sprawie transportu z W. do W., wskazując przy tym na wiele szczegółów. Zeznania korelują z opinią biegłego z zakresu informatyki i płytą z monitoringu.

opinia sądowo- psychiatryczna

Opinia odpowiada wymogom prawa- jest jasna, pełna i nie zawiera sprzeczności. Została sporządzona przez dwóch biegłych psychiatrów, posiadających specjalistyczną wiedzę. Powyższe spowodowało, że stanowi pełnowartościowy materiał dowodowy.

1.1.2

częściowe wyjaśnienia M. E.

Wyjaśnienia zasługują na wiarę w części, w której oskarżony przyznaje się do winy i wskazuje motywację w postaci chęci osiągnięcia korzyści majątkowej. Sąd daje wiarę, że oskarżony dopuścił się czynu przestępczego z uwagi na trudną sytuację materialną i rodzinną.

zeznania R. S.

Zeznania R. S., który będąc taksówkarzem nie miał powodów do składania fałszywych zeznań zasługują na wiarę. Świadek nie ubarwiał, wskazał, że oskarżony zapytał w języku angielskim, czy taksówka jest wolna i po otrzymaniu odpowiedzi twierdzącej i zajęciu tylnego siedzenia pokazał na telefonie adres przy (...)(...). Jego zeznania w zakresie zatrzymania korespondują z zeznaniami R. P..

zeznania Ł. D.

Zeznania świadka zasługują na wiarę. Zeznania funkcjonariusza Straży Granicznej w związku z pełnionymi przez niego obowiązkami są szczerze, spontaniczne i znajdują odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym. Sąd nie znalazł powodów do ich zakwestionowania.

1.1.1

1.1.2

zeznania R. P.

Zeznania R. P. zasługują na wiarę w zakresie czynności związanych z podejmowaniem czynności służbowych w stosunku do obu oskarżonych. Zeznania cechują się spójnością, konsekwencją i logicznym charakterem. Nadto są zbieżne ze zgromadzonym materiałem dowodowym. Świadek jak się okazało przed Sądem wyraźniej pamięta zatrzymanie oskarżonego M. E., o czym świadczy zarówno szczegółowość zeznań złożonych w dniu 1 czerwca 2019 r., jednakże nie ma to wpływu na zakres zeznań odnośnie A. E.. Sąd ma na względzie wpływ czasu i wielość podobnych sytuacji w pracy zawodowej Funkcjonariusza Straży Granicznej. Świadek podtrzymał zeznania złożone na etapie postępowania przygotowawczego. Świadek R. P. bardzo dokładnie opisał zatrzymanie M. E., dokonane czynności, rozmowę z taksówkarzem, który miał zawieźć oskarżonego do hostelu, w tym także rozmowy z oskarżonym zarówno na lotnisku jak i w szpitalu- oskarżony przyznał się świadkowi do połknięcia 101 kapsuł, co następnie zostało potwierdzone protokołami oględzin miejsca ujawnienia narkotyków.

protokoły oględzin, protokoły ważenia dowodów rzeczowych, protokoły użycia testerów narkotykowych, protokoły przepakowywania dowodów rzeczowych

Wszelkie czynności procesowe podjęte w przedmiotowej sprawie odbyły się zgodnie z prawem, a z każdej z nich sporządzono stosowne protokoły, a ich wyniki zaś nie budziły żadnych wątpliwości. Podjęte w sprawie czynności zostały przeprowadzone przez uprawnione podmioty zaś sposób przeprowadzenia tych czynności nie był kwestionowany przez żadną ze stron postępowania.

Opinie biegłego z zakresu fizykochemii

Opinie biegłej z zakresu fizykochemii jako odpowiadające wymogom prawa i sporządzone przez uprawniony podmiot, odznaczający się specjalistyczną wiedzą, zasługuje na wiarę. Opinie znajduje swoje odzwierciedlenie w protokołach oględzin miejsca ujawnienia narkotyków, protokołach użycia testera narkotykowego, protokołach ważenia dowodów rzeczowych. Opinia potwierdziła, że substancję, które połknęli oskarżeni w celu wewnątrzspółnotowego nabycia. Biegła określiła środki odurzające, wskazała wartość rynkową substancji w zależności od oferowanej czystości oraz średnią masę netto dla pojedynczej kapsuły. Opinie opracowane w oparciu o wykonane badania testowe, jakościowe metodą chromatografii gazowej sprzężonej z detekcją mas (GC/MS)- po wcześniejszej homogenizacji i ekstrakcji materiałów, ilościowe metodą chromatografii gazowej sprzężonej z detekcją mas (GC/MS)- po wcześniejszej homogenizacji i ekstrakcji materiałów.

dokumentacja medyczna

Dowód nie budzi wątpliwości, nie był także kwestionowany podczas postępowania. Dokumentacja klarowna i miarodajna. Dokumentacja przedstawia przeprowadzone badania jak np. badania (...), wielofazowe badanie TK jamy brzusznej i miedniczy przed i po podaniu środka kontrastowego dożylnie, na podstawie których ujawniono liczne ciała obce w zstępnicy, esicy oraz w poszerzonej odbytnicy.

świadcstwo legalizacji i świadectwo legalizacji ponownej

Dokument spełnia niezbędne wymogi i brak jest podstaw do podważenia jego wiarygodności. Dokument poświadcza zespół czynności obejmujących sprawdzenie, stwierdzenie i poświadczenie, że przyrząd pomiarowy spełnia wymagania.

opinia biegłego z zakresu informatyki

Opinie z przeprowadzonych badań sporządzonych w niniejszej sprawie, Sąd uznał za odpowiadające wymogom prawa tj. jasne, pełne i nie zawierające sprzeczności oraz oparte na specjalistycznej wiedzy. Powyższe spowodowało, że stanowiły pełnowartościowy materiał dowodowy. Opinie wskazują na prawdopodobieństwo graniczące z pewnością że ujawnione rozmowy A. E. dotyczą pośrednio lub bezpośrednio treści dotyczących przestępczości narkotykowej dotyczących handlu i dostawy.

opinia o tymczasowo aresztowanym

Dowody bez zastrzeżeń. Nie budziły wątpliwości opracowane opinie, gdyż zostały sporządzone przez uprawniony podmiot i zawierały wszystkie niezbędne elementy.

karty karne

Ustalając wcześniejszą karalność oskarżonych, Sąd oparł się na odpowiedzi z Krajowego Rejestru Karnego, którym przypisuje walor wiarygodności. Sąd nie znalazł żadnych podstaw, aby zakwestionować wiarygodność przedstawionych danych, które nie budzą najmniejszych zastrzeżeń, co do ich autentyczności i wiarygodności.

2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2

Dowód

Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

częściowe wyjaśnienia A. E.

Sąd nie uznaje za wiarygodne wyjaśnień oskarżonego w zakresie wskazania P. jako miejsca docelowego, gdyż stoi to w sprzeczności z zeznaniami wiarygodnego świadka M. B. odnośnie transportu do W..

częściowe wyjaśnienia M. E.

Sąd nie daje wiary wyjaśnieniom z toku przewodu sądowego zgodnie z którymi oskarżony twierdził, że nie wiedział, że kapsuły zawierają narkotyki. Jest to sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, a także z pierwszym przesłuchaniem podejrzanego w trakcie postępowania przygotowawczego w dniu 2 czerwca 2019 r., podczas którego wyjaśniał, że przyznaje się do posiadania w organizmie kokainy. Jako niewiarygodne jawią się wyjaśnienia odnośnie braku wiedzy na temat wysokości korzyści majątkową jaką oskarżony miał osiągnąć.

notatka urzędowa

Należało odmówić notatce urzędowej waloru dowodowego, bowiem niedopuszczalne jest zastąpienie notatką urzędową protokołu czynności procesowej.

3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Oskarżony

#

3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem

I

A. E.

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej

A. E. o wykształceniu średnim, żonaty, bez majątku. Nieleczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. Zgodnie z informacją uzyskaną z Krajowego Rejestru Karnego dotychczas niekarany sądownie. Po przeprowadzonym badaniu stanu psychicznego biegli lekarze psychiatrzy uznali, iż oskarżony nie jest chory psychicznie obecnie i nie był chory psychicznie w krytycznym czasie. Nie jest też upośledzony umysłowo. Wykluczono także inne zakłócenia czynności psychicznych mogące mieć wpływ na ocenę poczytalności tempore criminis. Rozpoznano jedynie uzależnienie alkoholu, ale nie miało ono znaczenia w ocenie jego poczytalności. Podawane leczenie psychiatryczne oskarżonego związane z niepsychotycznymi zaburzeniami emocjonalnymi nie ma znaczenia orzeczniczego w sprawie. T. criminis nie miał zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania znaczenia zarzucanych mu czynów i pokierowania swoim postępowaniem- nie zachodzą warunki art. 31 par. 1 lub 2 k.k.

Oskarżony wypełnił swoim zachowaniem znamiona przestępstwa opisanego w przepisie art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kodeksu karnego w zw. z art. 12 kodeksu karnego, przy czym czyn opisany w punkcie II części wstępnej wyroku stanowi czyn współłukarany.

- art. 55 ust 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii:
 - z uwagi na ilość środków odurzających, zasadnym było przyjęcie, iż ich czyn wyczerpał znamiona opisanego w ust. 3 typu kwalifikowanego przestępstwa z art. 55 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii;
 - wpływ na przyjęcie znacznosc ma masa wagowa środka odurzającego,
 - znacznosc ilości środków odurzających (kryterium podwyższające karalność) jest wprawdzie znamieniem ocennym, niemniej jednak ilość nie mniejsza niż 436,48 grama, co stanowi nie mniej niż 4365 porcji handlowych środka odurzającego w postaci kokainy w sposób oczywisty jest znaczna i nie budzi najmniejszych wątpliwości.
 - art. 55 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii:
 - wewnątrzspółnotowe nabycie (zgodnie z definicją art. 4 pkt 32 u.p.n.) środków odurzających w postaci kokainy z terytorium państwa członkowskiego (...) tj. (...) na terytorium (...),
 - nielegalne wprowadzeniem na terytorium (...) środków odurzających,
 - oskarżony połknął 44 kapsuły z zawartością środków odurzających w postaci kokainy (nie mniej niż 436,48 grama) w kraju członkowskim (...) i przetransportował je samolotem rejsowym na terytorium (...),
 - celem działania oskarżonego była chęć osiągnięcia korzyści majątkowej,
 - działanie umyślne,
 - zamiar bezpośredni,
 - art. 11 § 2 k.k.
- przyjęcie tzw. kumulatywnego zbiegu przepisów ustawy, gdy czyn oskarżonego wyczerpuje znamiona czynów zabronionych określonych w kilku przepisach
- art. 12 k.k.

- zachowanie oskarżonego należało zakwalifikować jako działanie w warunkach czynu ciągłego albowiem czyn ciągły charakteryzuje się jednym z góry powziętym zamiarem (tym samym, a nie takim samym) obejmującym wszystkie elementy składowe, działanie wieloszynowe popełnione w krótkich odstępach czasu.

CZYN WSPÓLUKARANY

Sąd uznał, że zarzucony w punkcie II części wstępnej wyroku stanowi czyn współukarany. Oskarżonemu przypisano bowiem wewnątrzspółnotowe nabycie środków odurzających i posiadanie, tych samych substancji jako odrębne czyny. Nie sposób jednak przetransportować środki odurzające bez ich uprzedniego posiadania. W konsekwencji czyn z art. 62 ust. 2 u.p.n. nie może podlegać odrębnemu ukaraniu. Nie ma bowiem możliwości przewiezienia środka odurzającego, którego się uprzednio nie posiadało. Jako oczywiste jawi się, że osoba, która nabyła narkotyki w państwie członkowskim (...) i przetransportowała je na terytorium (...), nadal przez pewien czas posiada je na terytorium Polski. Posiadanie środków odurzających w takiej sytuacji należy zatem traktować jako czynność współukaraną, gdyż z czynem z art. 53 ust. 3 u.p.n. art. w zw. z art. 53 ust. 1 u.p.n. łączy je zarówno więź czasowa, jak i sytuacyjna. W takiej bowiem sytuacji pomiędzy czynem głównym a czynem określonym w art. 62 ustawy zachodzi pozorny (pomijalny) zbieg przestępstw.

Sąd Najwyższy, wyrokiem z dnia 7 maja 2013 r., w sprawie o sygn. akt III KK 25/13 odniósł się do powyższego zagadnienia. Chociaż w rozpatrywanym przez SN stanie faktycznym sprawy, czyny będące przedmiotem rozpoznania stanowiły odrębne przestępstwa, Sąd wskazał że pozorny zbieg przestępstw zachodzi gdy zachowana jest więź czasowa i sytuacyjna z przestępstwem głównym, z którym również musi być związany zamiar, z jakim sprawca posiada narkotyki: "Tym samym przepis ten nie obejmuje następczego przechowania i posiadania narkotyków, gdyż miejscem popełnienia tego przestępstwa jest granica państwa. Posiadanie środków odurzających lub substancji psychotropowych, które łączy się nie tylko z przestępstwem z art. 55, ale również z art. 56, art. 58 i art. 59 ustawy, stanowi czyn współukarany, a przez to nie podlega odrębnemu ukaraniu (pozorny zbieg przestępstw) jedynie wówczas, gdy zachowana jest więź czasowa i sytuacyjna z przestępstwem głównym, z którym również musi być związany zamiar, z jakim sprawca posiada narkotyki."

Powyższe znalazło swoje odzwierciedlenie również w wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu, II Wydział Karny z dnia 27 marca 2015 r., sygnatura akt II AKa 59/15. "Jak zgodnie przyjmuje się w orzecznictwie, ale i literaturze przedmiotu czyn posiadania środków narkotycznych, jako czyn współukarany uprzedni wobec zachowań penalizowanych normami art. 53, 55, 56 i 59 ustawy z 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, nie podlega odrębnemu ukaraniu. W takiej bowiem sytuacji pomiędzy wskazanymi wyżej przestępstwami, a czynem określonym w art. 62 ustawy zachodzi pozorny (pomijalny) zbieg przestępstw i posiadanie narkotyków winno być traktowane jako zachowanie współukarane w stosunku do wyżej wymienionych przestępstw głównych. (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 30 sierpnia 2012 roku, II AKa 176/12, LEX nr 1220531, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 stycznia 2009 roku, II AKa 294/08, LEX nr 491184). Posiadanie środków odurzających lub substancji psychotropowych, które łączy się z przestępstwami, określonymi w art. 55 (przywóz, wywóz, nabycie, przewóz), art. 56 (nielegalny obrót), art. 58 (udzielanie środka, nakłanianie), art. 59 (udzielanie środka, nakłanianie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej), nie podlega odrębnemu ukaraniu (pozorny zbieg przestępstw) i stanowi czyn współukarany, jeżeli zachowana jest więź czasowa i sytuacyjna z przestępstwem głównym. (Łucarz Katarzyna, Muszyńska Anna, Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii. Komentarz, Oficyna 2008). Tak kwestię tę zinterpretował tutejszy Sąd w orzeczeniu z 1 marca 2013 roku w sprawie II AKa 43/13 opublikowanym w LEX 1299048."

#

3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem

II

M. E.

Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej

M. E. o wykształceniu podstawowym, żonaty, ojciec trójki małoletnich dzieci, bez stałego źródła dochodu. Nieleczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. Zgodnie z informacją uzyskaną z Krajowego Rejestru Karnego dotychczas niekarany sądownie.

Oskarżony wypełnił swoim zachowaniem znamiona przestępstwa opisanego w przepisie art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kodeksu karnego w zw. z art. 12 kodeksu karnego, przy czym czyn opisany w punkcie IV części wstępnej wyroku stanowi czyn współkarany.

- art. 55 ust 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii:
 - z uwagi na ilość środków odurzających, zasadnym było przyjęcie, iż ich czyn wyczerpał znamiona opisanego w ust. 3 typu kwalifikowanego przestępstwa z art. 55 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii,
 - wpływ na przyjęcie znacznosc ma masa wagowa środka odurzającego,
 - znacznosc ilości środków odurzających (kryterium podwyższające karalnosc) jest wprawdzie znamieniem ocennym, niemniej jednak ilość nie mniejsza niż 752, 40 grama, co stanowi nie mniej niż 7524 porcji handlowych środka odurzającego w postaci kokainy oraz w łącznej ilości nie mniejszej niż 248 grama, co stanowi nie mniej niż 2480 porcji handlowych środka odurzającego w postaci heroiny w sposób oczywisty jest znaczna i nie budzi najmniejszych wątpliwości.
- art. 55 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii:
 - wewnątrzspółnotowe nabycie (zgodnie z definicją art. 4 pkt 32 u.p.n.) środków odurzających w postaci kokainy i heroiny z terytorium państwa członkowskiego (...) tj. (...) na terytorium (...),
- nielegalne wprowadzeniem na terytorium (...) środków odurzających,
- oskarżony połąknął 101 kapsułek z zawartością środków odurzających w postaci kokainy i heroiny w kraju członkowskim (...), a następnie przetransportował te substancje samolotem rejsowym na terytorium (...),
- celem działania oskarżonego była chęć osiągnięcia korzyści majątkowej,- działanie umyślne,
- zamiar bezpośredni,
 - art. 11 § 2 k.k.
- przyjęcie tzw. kumulatywnego zbiegu przepisów ustawy, gdy czyn oskarżonego wyczerpuje znamiona czynów zabronionych określonych w kilku przepisach
 - art. 12 k.k.
- zachowanie oskarżonego należało zakwalifikować jako działanie w warunkach czynu ciągłego albowiem czyn ciągły charakteryzuje się jednym z góry powziętym zamiarem (tym samym, a nie takim samym) obejmującym wszystkie elementy składowe, działanie wieloszynowe popełnione w krótkich odstępach czasu.

(...)

Sąd uznał, że zarzucony w punkcie IV części wstępnej wyroku stanowi czyn współkarany. Oskarżonemu przypisano bowiem wewnątrzspółnotowe nabycie środków odurzających i posiadanie, tych samych substancji jako odrębne czyny. Nie sposób jednak przetransportować środki odurzające bez ich uprzedniego posiadania. W konsekwencji czyn z art. 62 ust. 2 u.p.n. nie może podlegać odrębnemu ukaraniu. Nie ma bowiem możliwości przewiezienia środka odurzającego, którego się uprzednio nie posiadało. Jako oczywiste jawi się, że osoba, która nabyła narkotyki w państwie członkowskim (...) i przetransportowała je na terytorium (...), nadal przez pewien czas posiada je

na terytorium Polski. Posiadanie środków odurzających w takiej sytuacji należy zatem traktować jako czynność współukaraną, gdyż z czynem z art. 53 ust. 3 u.p.n. art. w zw. z art. 53 ust. 1 u.p.n. łączy je zarówno więź czasowa, jak i sytuacyjna. W takiej bowiem sytuacji pomiędzy czynem głównym a czynem określonym w art. 62 ustawy zachodzi pozorny (pomijalny) zbieg przestępstw.

Sąd Najwyższy, wyrokiem z dnia 7 maja 2013 r., w sprawie o sygn. akt III KK 25/13 odniósł się do powyższego zagadnienia. Chociaż w rozpatrywanym przez SN stanie faktycznym sprawy, czyny będące przedmiotem rozpoznania stanowiły odrębne przestępstwa, Sąd wskazał że pozorny zbieg przestępstw zachodzi gdy zachowana jest więź czasowa i sytuacyjna z przestępstwem głównym, z którym również musi być związany zamiar, z jakim sprawca posiada narkotyki: "Tym samym przepis ten nie obejmuje następczego przechowania i posiadania narkotyków, gdyż miejscem popełnienia tego przestępstwa jest granica państwa. Posiadanie środków odurzających lub substancji psychotropowych, które łączy się nie tylko z przestępstwem z art. 55, ale również z art. 56, art. 58 i art. 59 ustawy, stanowi czyn współukarany, a przez to nie podlega odrębnemu ukaraniu (pozorny zbieg przestępstw) jedynie wówczas, gdy zachowana jest więź czasowa i sytuacyjna z przestępstwem głównym, z którym również musi być związany zamiar, z jakim sprawca posiada narkotyki."

Powyższe znalazło swoje odzwierciedlenie również w wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu, II Wydział Karny z dnia 27 marca 2015 r., sygnatura akt II AKa 59/15. "Jak zgodnie przyjmuje się w orzecznictwie, ale i literaturze przedmiotu czyn posiadania środków narkotycznych, jako czyn współukarany uprzedni wobec zachowań penalizowanych normami art. 53, 55, 56 i 59 ustawy z 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, nie podlega odrębnemu ukaraniu. W takiej bowiem sytuacji pomiędzy wskazanymi wyżej przestępstwami, a czynem określonym w art. 62 ustawy zachodzi pozorny (pomijalny) zbieg przestępstw i posiadanie narkotyków winno być traktowane jako zachowanie współukarane w stosunku do wyżej wymienionych przestępstw głównych. (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 30 sierpnia 2012 roku, II AKa 176/12, LEX nr 1220531, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 stycznia 2009 roku, II AKa 294/08, LEX nr 491184). Posiadanie środków odurzających lub substancji psychotropowych, które łączy się z przestępstwami, określonymi w art. 55 (przywóz, wywóz, nabycie, przewóz), art. 56 (nielegalny obrót), art. 58 (udzielanie środka, nakłanianie), art. 59 (udzielanie środka, nakłanianie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej), nie podlega odrębnemu ukaraniu (pozorny zbieg przestępstw) i stanowi czyn współukarany, jeżeli zachowana jest więź czasowa i sytuacyjna z przestępstwem głównym. (Łucarz Katarzyna, Muszyńska Anna, Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii. Komentarz, Oficyna 2008). Tak kwestię tę zinterpretował tutejszy Sąd w orzeczeniu z 1 marca 2013 roku w sprawie II AKa 43/13 opublikowanym w LEX 1299048."

#

3.3. Warunkowe umorzenie postępowania

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania

#

3.4. Umorzenie postępowania

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania

#

3.5. Uniewinnienie

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia

4. *KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie*

Oskarżony

Punkt rozstrzygnięcia
z wyroku

Punkt z wyroku odnoszący się
do przypisanego czynu

Przytoczyć okoliczności

A. E.

I

I i II

Sąd wymierzył karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności uznając, że kara w takim wymiarze jest karą adekwatną do stopnia winy oskarżonego. Kara orzeczona w wyższym wymiarze byłaby karą nazbyt surową. W opinii Sądu wymierzona kara czyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także spełnia swoje zadania w zakresie prewencji generalnej, polegające na kształtowaniu w społeczeństwie postawy poszanowania prawa. Wymierzona oskarżonemu kara nie przekracza stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. Sąd miał na uwadze:

1. Okoliczności obciążające:

- wysoką społeczną szkodliwość czynu godzącą w najwyższe wartości jakimi są zdrowie i życie ludzkie,
- rodzaj i charakter naruszonego dobra,
- motywację sprawcy: działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej,
- ilość środków odurzających.

2. Okoliczności łagodzące:

- uprzednia niekaralność,
- przyznanie się do winy,
- krytyczny stosunek oskarżonego do popełnionego czynu,
- okazanie skruchy.

Zgodnie z obligatoryjnym obowiązkiem wynikającym z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, Sąd obok kary pozbawienia wolności wymierzył karę grzywny w liczbie 200 stawek dziennych, przyjmując, że wysokość jednej stawki wynosi 50 złotych. Sąd uznał, że liczba stawek dziennych jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości, mając przy tym na uwadze przede motywację oskarżonego, którą było działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Przy ustaleniu wysokości stawki, Sąd uwzględnił warunki osobiste, rodzinne, sytuację majątkową oraz możliwości zarobkowe oskarżonego.

Wymierzona oskarżonemu kara grzywny i kara pozbawienia wolności nie przekracza stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. Kara w ocenie Sądu jest karą w pełni adekwatną i spełnia swoje funkcje zarówno w zakresie prewencji indywidualnej (cele zapobiegawcze i wychowawcze) jak i generalnej (kształtowanie w społeczeństwie postawy poszanowania prawa).

M. E.

II

III i IV

Sąd wymierzył karę 4 lat pozbawienia wolności uznając, że kara w takim wymiarze jest karą adekwatną do stopnia winy oskarżonego. Kara orzeczona w wyższym wymiarze byłaby karą nazbyt surową. W opinii Sądu wymierzona kara czyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także spełnia swoje zadania w zakresie prewencji generalnej, polegające na kształtowaniu w społeczeństwie postawy poszanowania prawa. Wymierzona oskarżonemu kara nie przekracza stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. Sąd miał na uwadze:

1. Okoliczności obciążające:

- wysoką społeczną szkodliwość czynu godzącą w najwyższe wartości jakimi są zdrowie i życie ludzkie,
- rodzaj i charakter naruszonego dobra,
- motywację sprawcy: działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej,
- ilość środków odurzających.

2. Okoliczności łagodzące:

- uprzednia niekaralność,
- krytyczny stosunek oskarżonego do popełnionego czynu i jego konsekwencji,
- przyznanie się do winy,
- okazanie skruchy.

Zgodnie z obligatoryjnym obowiązkiem wynikającym z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd obok kary pozbawienia wolności wymierzył grzywnę. Sąd wymierzył karę grzywny w liczbie 200 stawek dziennych, przyjmując, że wysokość jednej stawki wynosi 50 złotych, uznając, że liczba stawek dziennych jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości, mając przy tym na uwadze przede wszystkim motywację oskarżonego, którą było działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Przy ustaleniu wysokości stawki, Sąd uwzględnił warunki osobiste, rodzinne, sytuację majątkową oraz możliwości zarobkowe oskarżonego.

Wymierzona oskarżonemu kara grzywny i kara pozbawienia wolności nie przekracza stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. Kara w ocenie Sądu jest karą w pełni adekwatną i spełnia swoje funkcje zarówno w zakresie prewencji indywidualnej (cele zapobiegawcze i wychowawcze) jak i generalnej (kształtowanie w społeczeństwie postawy poszanowania prawa).

5. *Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU*

Oskarżony

Punkt rozstrzygnięcia
z wyroku

Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu

Przytoczyć okoliczności

III

I- IV

Zgodnie z zasadą obligatoryjnego zaliczenia na poczet orzeczonej kary okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, tzn. zarówno okresu tymczasowego aresztowania, jak i zatrzymania, Sąd na podstawie przepisu art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności, okres rzeczywistego pozbawienia wolności tj. okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania tj. A. E. od dnia 23 marca 2019 r., godz. 18:52 do dnia 28 kwietnia 2020 r. i M. E. od dnia 1 czerwca 2019 r., godz. 10:00 do dnia 28 kwietnia 2020 r.

IV

I- IV

Sąd zastosował środek karny w postaci przepadku przedmiotów stanowiących przedmiot przestępstwa w postaci środków odurzających.

v

I, II

Z uwagi na zbędność dla postępowania, Sąd orzekł zwrot dowodu rzeczowego w postaci zabezpieczonej karty pobytu i przekazanie jej uprawnionemu A. I. E..

VI

III, IV

Sąd zarządził pozostawienie w aktach sprawy dowodu rzeczowego w postaci płyty DVD+R nagrania z monitoringu z dnia 1 czerwca 2019 r. z (...).

VII

I- IV

Z uwagi na udział w sprawie obrońców działających z urzędu, ustanowionych dla obu oskarżonych już w trakcie postępowania przygotowawczego, zasądzono od Skarbu Państwa koszty obrony z urzędu świadczonej na rzecz A. I. E. przez adw. P. M. oraz na rzecz M. E. przez adw. K. T..

Wysokość kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu wyniosła dla obu obrońców 1.380 zł, która to kwota została podwyższona o stawkę 23% podatku od towarów i usług tj. kwotę 317,40 zł, co łącznie stanowiło kwotę 1.697,40 zł brutto. Na kwotę 1.380 zł składa się opłata za śledztwo- 300 zł oraz za obronę przed sądem okręgowym jako pierwszą instancją- 600 zł, która z uwagi na trwanie rozprawy dłużej niż jeden dzień została podwyższona o 20% za każdy następny dzień rozprawy. W przedmiotowej sprawie odbyło się 5 rozpraw, przy czym za pierwszą należało się 600 zł, a za 4 kolejne po 120 zł, czyli łącznie 480 zł. Zatem 300 zł+ 600 zł+ 480 zł= 1.380 zł.

6. inne zagadnienia

W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę

7. Koszty procesu

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

Sąd pomimo, iż oskarżeni swoim przestępnym zachowaniem wygenerowali koszty postępowania, zwolnił ich od ponoszenia kosztów procesu w całości, zaliczając je na poczet Skarbu Państwa oraz odstąpił od wymierzenia opłaty uznając, że byłoby to zbyt uciążliwe z uwagi na ich sytuację rodzinną, majątkową, orzeczone kary bezwzględnego pozbawienia wolności oraz mając na względzie zasądzoną karę grzywny obok kary pozbawienia wolności. Sąd miał na względzie, że oskarżeni podjęli się przestępczego działania z uwagi na problemy finansowe. Odnosnie A. E.- choroba matki oskarżonego i jej przebywanie w szpitalu w Nigerii, poronienie żony w dniu 25 lutego 2019 r. i konieczność zapłaty za pobyt w szpitalu- żona była studentką i nie była ubezpieczona, uczestniczenie przez oskarżonego w utrzymaniu sześciorga dzieci zmarłej siostry, opłacając u edukację i koszty utrzymania zaś w zakresie M. E.- konieczność zapewnienia pożywienia swoim dzieciom i pomoc finansowa w leczeniu matki, trzy miesiące przed krytycznym zdarzeniem oskarżony nie posiadał zatrudnienia, jego rodzina otrzymywała paczki żywnościowe z Caritasu, zaś on od czasu utraty pracy zalegał z czynszem. Sąd podkreśla jednak, że trudna sytuacja rodzinna i materialna nie stanowi okoliczności łagodzącej przy wymierzaniu kary. Sąd wziął te okoliczności pod uwagę przy kosztach procesu i opłatach w sprawach karnych. Tym samym obciążenie oskarżonych kosztami i wymierzenie im opłaty byłoby bezcelowe.

7. Podpis

Sędzia Marcin Sosiński